

תמצית הפרשה

חיי שרה

פרשת חיי שרה מתארת את פטירת שרה אימנו בגיל 127 (אחרי העקידה) ואת קבורתה במערת המכפלה, וכן את נישואי יצחק (שלש שנים אח"כ) בגיל ארבעים עם רבקה בתו של בן דודו בתואל, ע"י שליחת אליעזר להביא ליצחק אשה ממשפחתו וסייעתא דשמיא מיוחדת למצוא את רבקה.

קבורת שרה במערת המכפלה - שרה מתה בגיל 127, אברהם ביקש מעפרון לקנות את מערת המכפלה כדי לקבור שם את שרה, עפרון הציע שיקח בחינם, אברהם סירב ושילם 400 שקל כסף, וקבר שם את שרה.

שליחת אליעזר לחרן - אברהם השביע את אליעזר שלא יקח אשה ליצחק מבנות הכנעני אלא ממשפחתו שגרה בחרן, ואמר לו שגם אם האשה לא תרצה לבוא לא יוציא את יצחק מהארץ, והקב"ה ידאג ליצחק לאשה. העבד לקח עשרה גמלים וכל טוב והלך לארם נהרים, והתפלל על מציאת הזיווג ליצחק לפי סימן שיבקש לשתות והנערה תשקה אותו ואת גמליו, רבקה בת בתואל בן נחור אחי אברהם הגיעה ואליעזר ביקש שתשקהו והיא השקתה אותו ואת גמליו, אליעזר לקח נזם זהב ושני צמידים ונתן לה, והודה לקב"ה על שהצליח דרכו.

לקיחת רבקה לאשה ליצחק - לבן אחי רבקה קרא לאליעזר לבוא לביתם, ושם סיפר אליעזר על בקשת אברהם לקחת ליצחק אשה ממשפחתו, ועל התפילה והסימן שעשה והתקיימותו, וביקש מהם לתת את רבקה לאשה ליצחק, לבן ובתואל אמרו שרואים שמד' יצא הדבר וממילא אינם יכולים לסרב, אבל הם בקשו להמתין, ואליעזר ביקש שיביאוה מיד, שאלו את רבקה והיא רצתה ללכת מיד, הם ברכו את רבקה, אליעזר הביא את רבקה ליצחק, ויצחק נשאה לאשה.

אברהם נשא את קטורה והיא הולידה לו ששה ילדים. אברהם נתן את כל אשר לו ליצחק, ולבני הפלגשים נתן מתנות בחייו ושילחם.

מיתת אברהם - אברהם מת בגיל 175, יצחק וישמעאל קברו אותו במערת המכפלה, הכתוב מונה את שמות בני ישמעאל, ישמעאל מת בגיל 137.

הפטרה

מאורעות התקופה - דוד נמשח למלך ע"י שמואל בדבר ד', לאחר מות שאול קיבלוהו יהודה למלך עליהם בחברון, ולאחר שבע שנים קיבלוהו כל ישראל עליהם למלך, ומלך עוד ל"ג שנה, נלחם במלחמות רבות והושיע את ישראל מאויביהם. בחייו היה פעמים רבות נתון לרדיפות שונות ובסכנת חיים, בהם הוא התחזק בבטחון בד' שיושיעו מכל צרותיו, כפי המתואר בספר שמואל ובספר תהילים. היו לו י"ח נשים (וי"א שהיו יותר. סנהדרין כ"א), ובנים רבים, בנו השלישי היה אבשלום בן מעכה, שמרד בדוד בחייו ומת, והרביעי היה אדוניה בן חגית, שגם הוא היה גדול יותר משלמה בנה של בת שבע. בשנתו האחרונה נחלש דוד והיה בביתו, ואדוניה רצה לנצל הזדמנות זו ולמלוך תחתיו, אולם דוד המליך את שלמה.

ההפטרה - בימי זקנותו של דוד המלך הוא היה שוכב מכוסה בבגדים אשר גם הם לא חימומו, ולכן בעצת עבדיו הביאו את אבישג השונמית כדי שתחממו ותשרתהו, והמלך לא ידעה. בנו של דוד אדוניה בן חגית רצה למלוך, ועשה לו רכב ופרשים וחמישים איש רצו לפניו, והמלך לא מחה בו מעולם, ויואב בן צרויה ואביתר הכהן עזרוהו, ואילו צדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעאי ורעי והגיבורים של דוד לא היו עימו. אדוניהו עשה משתה גדול וקרא לכל אחיו בני המלך, ולא קרא לאלו שלא היו עימו. נתן הנביא קרא לבת שבע ואמר לה שכדי למלט את נפשה ונפש בנה שלמה תלך לדוד ותזכיר לו את דבריו ששלמה בנה ימלוך אחריו ומדוע מלך אדוניהו, ותוך כדי הדברים הוא יבוא לסייעה, וכך עשו, ודוד המלך נשבע בד' ששלמה ימלוך אחריו ואמר שהיום הוא ימליך אותו.

הפטרה זו המתחילה במילים "והמלך דוד זקן בא בימים" היא מעין הפרשה בה מוזכר "ואברהם זקן בא בימים", (וכמו שאברהם חיפש אשה לבנו למען המשך האומה, כך דוד מינה לישראל מלך לכלל ישראל).